

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

a) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/79/EK par Eiropas Nolīgumu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu, kas noslēgts starp Eiropas Aviokompāniju asociāciju (AEA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF), Eiropas Lidotāju asociāciju (ECA), Eiropas Reģionālo aviokompāniju asociāciju (ERA) un Starptautisko aviosabiedrību asociāciju (IACA), (¹) prasības, vai nenodrošinot to, ka darba devēji un darba ņēmēji ar nolīgumu ir ieviesuši vajadzīgos pasākumus, un/vai nedarot Komisijai tos zināmus, Īrija nav izpildījusi savus pienākumus, ko tai uzliek EK līgums;

b) piespriet Īrijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai bija 2003. gada 1. decembris.

(¹) OV L 302, 01.12.2000., 57. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Korkeimman hallinto-oikeus 2005. gada 4. februāra rīkojumu lietā Maija Terttu Inkeri Nikulan

(lieta C-50/05)

(2005/C 93/20)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Korkeimman hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 4. februāra rīkojumu lietā Maija Terttu Inkeri Nikulan un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 8. februārī.

Korkeimman hallinto-oikeus lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (¹) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 33. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo noteikumu nav saderīgs veselības apdrošināšanas iemaksu noteikšanas veids gadījumos, kad pensionāram saskaņā ar minētās Regulas 27. pantu ir tiesības saņemt slimības un maternitātes pabalstus no dzīvesvietas institūcijas un uz šīs institūcijas rēķina, pensionāra dzīvesvietas dalībvalstī par pamatu iemaksu noteikšanai papildus pensijai, ko tas saņem dzīvesvietas dalībvalstī, ņem vērā arī pensiju no citas dalībvalsts, ar nosacījumu, ka veselības apdrošināšanas iemaksas nepārsniedz dzīvesvietas dalībvalstī saņemto pensijas apjomu?

(¹) OV L 149, 05.07.1971., 2. lpp.

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī

(lieta C-54/05)

(2005/C 93/21)

(tiesvedības valoda – somu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv M. van Beek un M. Huttunen, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, pieprasot tranzīta atļauju citā dalībvalstī likumīgi izmantotiem un reģistrētiem transporta līdzekļiem, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants;

2) piespriet Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Somijā spēkā esošajiem Noteikumiem 1598/1995 par transporta līdzekļu reģistrāciju personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, jāpieprasa pagaidu tranzīta atļauja transporta līdzeklim, kas jau likumīgi reģistrēts un apdrošināts citā dalībvalstī, lai šādu transporta līdzekli ievestu Somijā vai arī ar to šķērsotu Somiju tranzītā uz citu dalībvalsti vai trešo valsti. Persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, bez šādas atļaujas nevar Somijā izmantot transporta līdzekli, kas iepriekš reģistrēts un apdrošināts citā dalībvalstī. Lai saņemtu šādu atļauju, personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā un kas Somijā ievēd citā dalībvalstī reģistrētu transporta līdzekli, jāapstājas robežkontroles punktā, kur tā var pieprasīt atļauju un samaksāt attiecīgās nodevas. Transporta līdzekli nevar izmantot pirms atļaujas saņemšanas. Šāda atļauja parasti ir derīga septiņas dienas, kuru laikā transporta līdzekļa ievēdjam tas jāreģistrē Somijas transporta līdzekļu reģistrā, ja vien viņš nevēlas to izmantot tikai pagaidu tranzīta atļaujas ietvaros.

EKL 28. pants paredz, ka dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

Tā kā personai, kas ir Somijas rezidents, ievēdot citā dalībvalstī reģistrētu transporta līdzekli vai arī šķērsojot Somiju tranzītā uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, jāapstājas uz Somijas robežas, lai pieprasītu tranzīta atļauju, šādam transporta līdzeklim tiek sistemātiski piemērota robežkontrole, kam viennozīmīgi ir importa kvantitatīvo ierobežojumu vai citu pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību pazīmes EKL 28. panta nozīmē.

Somijas Republika nav norādījusi nevienu argumentu par to, ka šāda tranzīta atļauju sistēma ir vienīgais līdzeklis, kā nodrošināt efektīvu nodokļu kontroli, kas, savukārt, praktiski nozīmē to, ka personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, ir pienākums sistemātiski veikt īpašas robežkontroles formalitātes, t.i., apstāties nākamajā robežkontroles punktā un pieprasīt tranzīta atļauju, turklāt bez jebkādas tiesiskas drošības, ka tā var izmantot citā dalībvalstī likumīgi reģistrētu, apdrošinātu un tehniski pārbaudītu transporta līdzekli. Šādas sistemātiskas formalitātes ir būtisks ierobežojums preču brīvai aprītei.

Ja Eiropas Kopienu Tiesa uzskata, ka šāda tranzīta sistēma ir attaisnojama Kopienas līmenī saskaņā ar EKL 30. pantu, Komisija norāda, ka atļaujas derīguma termiņš, kas atbilstoši noteikumiem parasti ir septiņas dienas, jebkurā gadījumā ir nesamērīgi

Pamatojoties uz šādiem apsvērumiem, Komisija uzskata, ka tranzīta atļauju sistēma, kas noteikta ar Somijā spēkā esošajiem Noteikumiem 1598/1999, nav saderīga ar EKL 28. un 30. pantu. Ja Tiesa uzskata, ka šādu sistēmu var attaisnot Kopienas līmenī saskaņā ar EKL 30. pantu, Komisija norāda, ka atļaujas derīguma termiņš, kas atbilstoši noteikumiem parasti ir septiņas dienas, jebkurā gadījumā neatbilst EKL 28. un 30. pantam.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 9. februārī

(lieta C-56/05)

(2005/C 93/22)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Dimitris Triantafyllou*, tās Juridiskā dienesta darbinieks, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 3. jūlija Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (OV L 157, 26.06.2003, 38. lpp.), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs Direktīvas 17. pants;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās bija 2004. gada 1. janvāris.